Задача 1:

Алгоритъмът linearSearch връща индекса на първото срещане на searched, ако го има.

Връща -1, ако елементът го няма.

Инварианта: За всяка проверка за край на цикъла е изпълнено:

в подмасива arr[0...i-1] не се съдържа елементът searched

База: При първата проверка: і = 0.

 $arr[0 \dots i-1] = arr[0 \dots -1]$ - празният подмасив. searched не е елемент на празния подмасив. OK!

Поддръжка: Допускаме, че инвариантата е изпълнена за някоя проверка за край на цикъла ,която не е последна.

T.e. B arr[0...i-1] не се съдържа searched.

Щом проверката за край на цикъла не е последна, то условието в if-а на ред 9 ще даде лъжа.

- -> arr[i] не e searched.
- 1) searched го няма в arr[0...i-1].
- 2) arr[i] **He** e searched.
- **1) & 2)** -> searched не е елемент на подмасива arr[0...i]

Но веднага след това і се инкрементира.

-> searched не е елемент на arr[0...i-1]. **ОК!**

Терминация: Цикълът може да приоключи от 2 места:

1сл. цикълът приключва на ред 10 (return i). Тогава от инвариантата **searched не е елемент** на arr[0..i-1].

Но щом цикълът приключва на ред 10, то проверката на ред 9 е върнала истина. T.e searched = arr[i].

-> і е индексът на първото срещане на searched в arr. На ред 10 връщаме точно і. ОК!

2сл. цикълът приключва при i = len. Тогава от инвариантата: searched не е елемент на arr[0..i-1] = arr[0..len-1].

Но това е целият масив! T.e searched не елемент на масива arr. На ред 12 връщаме -1. ОК!

Задача 2:

Алгоритъмът връща |_sqrt(n)_| (закръглено надолу)

1сл. Ако n = 0 или n = 1, то sqrt(n) = n. На ред 7 връщаме точно n.

2сл. Aко n > 1.

Инварианта: За всяка проверка за край на цикъла е изпълнено: res = i^2 & (i-1)^2 <= n

База: При първата проверка за край: res = 1, i = 1

res =
$$1^2$$
 OK! $(1 - 1)^2$ <= n **OK!**

Поддръжка: Допускаме, че инвариантата е изпълнена за някоя проверка за край, която не е последна.

T.e: res = $i^2 (i-1)^2 <= n$.

Щом проверката не е последна: res $<= n -> i^2 <= n$.

Нека с i' и res' бележим новите стойности на променливите i и res.

1) i' = i + 1

2) $res' = i' * i' = (i + 1)^2$.

Вярно ли е, че: res' = i'*i' и $(i'-1)^2 <= n$.

1) очевидно. ОК!

2) $(i'-1)^2 = (i+1-1)^2 = i^2 <= n$ (от това, че проверка за край не беше последна). **ОК!**

Терминация: Цикълът ще приключи: res > n.

res > n (цикълът приключва)

 $res = i^2$

(i - 1)^2 <= n

Следователно:

$$(i - 1)^2 \le n \le res = i^2$$

 $i-1 \le sqrt(n) < i$

-> i-1 e sqrt(n) (закръглено надолу).

На ред 16 връщаме і-1. ОК!

Задача 3:

Алгоритъмът връща **дали n е просто**.

1сл) n <= 1 -> n **не е просто**, на ред 8 връщаме **лъжа**.

2сл) n > 2

Инварианта: За всяка проверка за край на цикъла е изпълнено:

n няма делители измежду [2 ... i-1].

База: При първата проверка: i = 2. п няма делители измежду [2 ... 2-1] = [2 ..1] = []. ОК!

Поддръжка: Допускаме, че инвариантата е изпълнена за някоя проверка, която не е последна.

T.e. n няма делители в [2 ... i-1].

Щом проверката не е последна, то условието в if-а на ред 13 дава лъжа. Т.е. і НЕ е делител на n.

-> п няма делители в [2 ... і]. След това і се инкрементира.

n няма делители в [2 .. i-1] OK!

Терминация: Цикълът може да приключи от 2 места:

1сл) От ред 14. Следователно условието на ред 13 е било истина. -> **i е делител на n**.

i >= 2. Т.е i е **нетривиален делител**. Т.е n не е просто. На ред 14 връщаме **лъжа**.

2сл) Цикълът приключва при і, където і > sqrt(n).

От инвариантата знаем, че n няма делители [2 ... i-1]. i-1 <= sqrt(n)

От твърдение * -> n е просто. На ред 16 връщаме истина! **ОК!**

 $C_{sqrt(n)}$ бележим sqrt(n) закръглено надолу!

Твърдение *: Ако n няма делители измежду [2..._sqrt(n)_], то n е просто:

Доказателство: Допускаме противното. Т.е:

n няма делители измежду [2...n] и n не е просто.

Щом n не е просто, то n има цял делител във вида $_{sqrt(n)}$ +k (k > 0, k е есествено число).

Ho n / sqrt(n) + k също е делител. Нека е sqrt(n) + t (k >0, t е естествено число).

Ho $(\operatorname{sqrt}(n) + t) * (\operatorname{sqrt}(n) + k) > n$ (очевидно). Противоречие!

 $\rightarrow$ Aко n няма делители измежду [2..._sqrt(n)_], то n e просто.

Задача 4:

SampleBubbleSort е валиден сортиращ алгоритъм.

arr' съдържа същите елементи като arr, но в сортиран вид!

Твърдение за вътршния цикъл:

След изпълнение на итерациите на вътрешния цикъл:

arr[len - 1 - i] е най-големият елемент в arr[0 .. len - 1 - i].

Инварианта за вътрешния цикъл:

За всяка проверка за край на цикъла: arr[j] е най-големият елемент в подмасива arr[0..j].

База: При първата проверка: j = 0. arr[j] е най-големият елемент в подмасива arr[0..0] **ОК!**

Поддръжка: Допускаме, че инвариантата е изпълнена за някоя проверка за край, която не е последна.

T.e.: arr[j] е най-големият елемент в arr[0..j].

1 сл) Проверката на ред 21 връща **истина**! arr[j+1] < arr[j]. -> arr[j] **е най-големият елемент в** arr[0...j+1].

На ред 22 разменяме елементите -> arr[j+1] е най-големият елемент в arr[0...j+1].

Веднага след това j се инкрементира -> arr[j] е най-големият елемент в arr[0..j] OK!

2 сл) Проверката на ред 22 връща лъжа!

arr[j+1] >= arr[j]. Следователно arr[j+1] е най-големият елемент в подмасива arr[0..j+1]

Веднага след това ј се инкрементира -> arr[i] е най-големият елемент в arr[0..i] OK!.

Терминация: Цикълът приключва при j = len - 1 - i.

От инвариантата знаем, че arr[j] е най-големият елемент в arr[0...j].

arr[len - 1 - i] е най-големият елемент в arr[0 .. len - 1 - i].!

След изпълнение на итерациите на външния цикъл:

arr съдържа същите елементи, но в сортиран вид.

Инварианта (за външния цикъл):

За всяка проверка за край на цикъла:

arr[len - i ... len - 1] съдържа най-големите елементи от arr но в сортиран вид!

База: При първата проверка за край: i = 0. arr[len ... len - 1] (**празен**) е сортиран! **ОК!**

Поддръжка: Допускаме, че инвариантата е изпълнена за някоя проверка за край, която не е последна!

arr[len - i ... len - 1] съдържа най-големите елементи от arr но в сортиран вид!

След пълно изпълнението на всички итерации на вътрешния цикъл:

1) arr[len - i - 1] е най-големият елемент в подмасива arr[0 .. len - i - 1].

От инвариантата знаем, че:

- **2)** arr[len i 1] **е по-малък от елементите** в arr[len i ... len-1] (там са най-големите елементи).
- **3)** arr[len i .. len 1] е **сортиран**.
- -> Oт 1) 2) и 3): arr[len i 1 ... len 1] съдържа най-големите елементи от arr но в сортиран вид! На следващия ред i се инкрементира.

arr[len - i ... len - 1] съдържа най-големите елементи от arr но в сортиран вид!

Терминация: При последната проверка: i = len

От инвариантата знаем, че arr[len - i ... len - 1] е **сортиран**.

arr[len - len ... len -1] е сортиран. arr[0 ... len-1] е сортиран.

Това е целият масив!

Това е сортиране чрез размени (swap-ове). Т.е масивът съдържа същите елементи!